

Az első céges gyalogtúrát 2013. október 19-én kellemes kirándulós időben, szép számú érdeklődő részvétele mellett rendeztük meg a Bakonyban.

Ma már elmondhatjuk, hogy ez a kezdeményezés is hagyománnyá vált. Már évi két alkalom is van a közös erdőjárásra, mivel az érdeklődők csatlakozhattak a víz világnapjához kapcsolódó, Gyalogolj a Vízért túraprogramhoz is.

Ha a BAKONYKARSZT Zrt. és jogelődjei elmúlt 125 éve visszatekinünk, láthatjuk, hogy voltak „aranyidők”, és voltak nehezebb évek is, melyekhez elődeink is tudtak alkalmazkodni, ahogy nekünk is ezt kell tennünk manapság. Az evolúció az egyik legerősebb természeti törvény, így nekünk is a változásra való képességünket kell most erősíteni azért, hogy tartani tudjuk azt, amire „felesküdtünk”: Fogyasztóink számára az egészséges ivóvíz biztosítása és a keletkező szennyvizek elvezetése és megtisztítása minden időben, minden körülmények között!

**„A vízkincset nem apáinktól örököltük,
hanem unokáinktól kaptuk kölcsön!”**

MAVÍZ HÍREK

Kitüntetések 2020

A covid járvány miatt 2020-ban sajnos nem nyílt rá mód, hogy a hagyományoknak megfelelően a Víz Világnapi rendezvényhez és a Víziközmű Konferenciához kapcsolódó díjátadók élben is megtörténjenek.

A díjazottak az elismeréseket megkapták, de szűk körű ünnepség keretében. Ezért is különösen fontos, hogy a Vízmű Panoráma hasábjain megjelenjenek.

A Magyar Víziközmű Szövetség Víz Világnapi Emlékéremmel a tagszervezetek által felterjesztett azon kollégákat tüntette ki, akik a víz- és csatornaszolgáltatásban 10 évnél hosszabb időn keresztül kiemelkedő szellemi tevékenységet, illetve különösen hatékony gyakorlati munkát végeztek, és a MaVíz szakmai közéletében eredményes és általánosan elismert társadalmi szerepet vállaltak. Az idén az alábbi 33 kiváló szakember vehette át az emlékérmét és a vele járó oklevelet:

Név	Szervezet	Beosztás
Ács Mihály Zsigmondné	Érd és Térsége Víziközmű Kft.	foglalkozás-egészségügyi asszisztens
Almássy Piroska	Techno-Wato Kereskedőház Kft.	ügyvezető
Bajnai Miklós	Tiszamenti Regionális Vízművek Zrt.	szennyvízkezelési ágazatvezető
Búdi Tibor	Északmagyarországi Regionális Vízművek ZRt.	üzemvezető
Deczkiné Gillich Márta	Kiskunsági Víziközmű-szolgáltató Kft.	gazdasági vezető
Fodorné dr. Máté Zsuzsanna	Dunántúli Regionális Vízmű Zrt.	egyéni ügyvéd (korábban jogtanácsos)
Förhécz Gyula	FEJÉRVÍZ ZRt.	ivóvízellátási üzemmnökség-vezető
Gerőfi-Gerhardt András	Fővárosi Csatornázási Művek Zrt.	osztályvezető
Gilián Zoltán	FEJÉRVÍZ ZRt.	csatornázási üzemmnökség- vezető
Gosztola János	Dunántúli Regionális Vízmű Zrt.	fejlesztés tervezés és irányítási osztályvezető
Gulácsiné Bársony Ilona	Tiszamenti Regionális Vízművek Zrt.	számviteli főmunkatárs
Gulyás János	Északdunántúli Vízmű Zrt.	műszaki munkatárs
Katonáné Dr. Czégény Ildikó	Tiszamenti Regionális Vízművek Zrt.	MEO laborvezető (nyugdíjas)
Kiss Emese	Pipelife Hungária Kft.	mérnök tanácsadó, közmű termék menedzser
Kovács Anita	ALFÖLDVÍZ Zrt.	közgazdasági osztályvezető helyettes

Név	Szervezet	Beosztás
Krenner Róbert	VASIVÍZ Zrt.	műszaki igazgató
Krizsó Ervin	Heves Megyei Vízmű Zrt.	üzemvezető főmérnök (nyugdíjas)
Kustos Gyula	DAKÖV Kft.	műszaki igazgató
Molnár Brigitta	Északdunántúli Vízmű Zrt.	üzemi gazdasági vezető
Molnár György	Duna Menti Regionális Vízmű Zrt.	szennyvíztelepvezető
Mórocz Gábor	Fővárosi Csatornázási Művek Zrt.	osztályvezető
Nagy József	Debreceni Vízmű Zrt.	vízhalóztati üzem üzemvezető
Novotny Bálint	Tettye Forrásház Zrt.	tervező informatikai mérnök
Nyíriné Horváth Katalin	PANNON-VÍZ Zrt.	technológiai osztályvezető
Ódor Rita	Zalavíz Zrt.	titkárságvezető
Rónai Kornél	Duna Menti Regionális Vízmű Zrt.	vízmérő leolvasó
Sármay András	Hidrokomplex Kft.	ügyvezető
Sebestyén Tamás	Dunántúli Regionális Vízmű Zrt.	művezető
Szilágyi Julianna	Fővárosi Vízművek Zrt.	műszaki-fejlesztési mérnök
Szöllősi Csaba	Fővárosi Vízművek Zrt.	vízértékesítési osztályvezető
Tóth József	Bácsvíz Zrt.	műszakvezető csatornamű-gépész
Tóth Miklós	Fővárosi Vízművek Zrt.	szállítási osztályvezető
Veres Pál	Nyírségvíz Zrt.	gépszerelő csoportvezető

A Magyar Víziközmű Szövetség elnöksége 2013-ban megalapította a **VÍZIKÖZMŰ ÁGAZATÉRT ÉRDEMÉREM** kitüntetését. Az érdeméremre a Magyar Víziközmű Szövetség elnöksége terjeszti fel azon kollégákat, akik a víziközmű-ágazatban, illetve a szövetségben kiemelkedő szakmai, gyakorlati, érdekképviselői vagy szellemi tevékenységet végeztek. Az idén ismét 4 kiváló munkatárs vehette át a magas rangú kitüntetését:

Bereczné Eszterhai Valéria, a Debreceni Vízmű Zrt. gazdasági igazgatója, közel 20 éve a MaVíz Gazdasági Bizottságának tagja. Azóta támogatja alaposágával, segítőkészségével, határozottságával és őszinte véleményével a Szövetség munkáját. A bizottsági üléseken való aktív részvétele mellett állandó résztvevője a szakmai rendezvényeknek, melyek sikerét magas színvonalú előadással segíti.

Csáki Attila, az Interex-WAGA Kft. cégvezetője, 1994 óta dolgozik a Társaságnál, az utóbbi 11 évben annak cégvezetőjeként erősítette az ágazatot. Derűs és közvetlen személyiség, akit mindenki szeret. Több népszerű vízműves szakmai verseny ötletgazdája, több éven keresztül volt a Vízipari Vezetőség tagja. A vízipar képviselőjeként 2018 óta tagja a MaVíz HR Bizottságának.

Fábri Ágnes, az ALFÖLDVÍZ Zrt. HR osztályvezetője, 2014-es átalakítása óta a MaVíz Humánpolitikai Bizottságának elnöke. Agilis, határozott személyisége, kiváló szervezőképessége, magas szintű szakmai felkészültsége, kimeríthetetlen ötlettára fontos alappillére a bizottság működésének.

Szabó Istvánné, a NYÍRSÉGVÍZ Zrt. vezérigazgatója több, mint négy évtizeden keresztül dolgozott az ágazatban és az ágazatért. A Magyar Víziközmű Szövetség munkáját kezdetben a Közgazdasági Bizottság tagjaként segítette, majd 2013-tól három éven

keresztül erősítette a MaVíz Elnökségét. Szakmai felkészültsége, elhivatottsága elismeréseként méltán érdemes a kitüntetett címre. Nyugdíjas éveikhez az ágazat minden dolgozója nevében jó egészséget és sok boldogságot kívánunk.

A Magyar Víziközmű Szövetség Vízi az Élet Alapítványának kuratóriuma 2020-ban 18. alkalommal ítélte oda a **REITTER FERENC-DÍJ**at. A szövetség legmagasabb kitüntetésében minden évben egy kiemelkedő személy részesülhet. A 2020. évi Reitter Ferenc-díjat az alapítvány kuratóriuma a vízügyi és víziközmű-ágazatban végzett, több évtizedes kiemelkedő szakmai teljesítménye elismeréseként Oszoly Tamásnak, a Fővárosi Csatornázási Művek Zrt. műszaki vezérigazgató-helyettesének ítélte oda. Oszoly Tamással részletes interjút olvashatnak a Vízmű Panoráma jelen számának „Portré” rovatában.

A víz világnapja alkalmából Kontrát Károly, a Belügyminisztérium parlamenti államtitkára, miniszterhelyettes a víziközmű-szolgáltatás területéről az alábbi kollégáinknak adott át kitüntetését:

VÁSÁRHELYI PÁL-DÍJ-ban részesült:

Ritecz György, a DAKÖV Kft. ügyvezető

KVASSAY JENŐ-EMLÉKÉREM kitüntetésben részesült:

Tóth Gergely, a Bácsvíz Zrt. üzemeltetési vezetője

Makó Magdolna, a Fővárosi Csatornázási Művek Zrt. környezetvédelmi osztályvezetője

Mártonné Czihát Katalin, a Fővárosi Vízművek Zrt. vízminőségi és környezetvédelmi osztály központi kémiai laboratóriumának vezetője

A Magyar Víziközmű Szövetség Elnöksége az előző évek hagyománya alapján a „vízi közművek napja” alkalmából **„ELISMERŐ OKLEVÉL”** kitüntetésben részesíti a tagszervezeti vezetők által javasolt azon kollégákat, akik szakmai pályafutásukkal, életművükkel, munkásságukkal legalább 5 éve példaképpül szolgálnak a szakma számára. Az idén is 31 kiváló szakember vehette át az elismerő oklevelet és a vele járó plakettet

Név	Szervezet	Beosztás
Bíró Lajos	Szegedi Vízmű Zrt.	csatornatisztító gépkezelő
Borbély Gyuláné	Kiskunsági Víziközmű-Szolgáltató Kft.	ügyfélszolgálati előadó
Boros Ferenc	BÁCSVÍZ Zrt.	elektrikus
Braun Beáta	Heves Megyei Vízmű Zrt.	közgazdasági osztályvezető
Csanádi Ervin	Dunántúli Regionális Vízmű Zrt.	vagyongazdálkodási főmunkatárs
Dancsecs Csaba	VASIVÍZ Zrt.	főmérnök
Deveráné Flaskár Zita	NYÍRSÉGVÍZ Zrt.	pénzügyi és számviteli osztályvezető
Fekete János	Debreceni Vízmű Zrt.	művezető
Gebhard Antal	Dél-Pest Megyei Víziközmű Szolgáltató Zrt.	hatósági csoportvezető
Godó Imre	Alföldvíz Zrt.	ivóvízágazat-vezető
Halmi Zoltán	NYÍRSÉGVÍZ Zrt.	vízellátási művezető
Hancz András	PANNON-VÍZ Zrt.	laboratóriumvezető
Holbáné Cseh Erzsébet	Tiszamenti Regionális Vízművek Zrt.	vizsgáló laboráns
Jakab János	Pipelife Hungaria Kft.	marketing és termékmenedzsment vezető
Kerekes Ernő	Tiszamenti Regionális Vízművek Zrt.	vízmű főgépész
Kiss Béla	Soproni Vízmű Zrt.	hálózatvizsgáló
Kiss Nándor	Heves Megyei Vízmű Zrt.	szennyvízszolgáltatási csoportvezető
Kocsis Józsefné	Víz- és Csatornaművek Koncessziós ZRt. Szolnok	utókalkulátor
Kovács Kálmán	DAKÖV Kft.	ivóvíz-hálózati karbantartó
Kovácsné Ovád Katalin	MIVÍZ Miskolci Vízmű Kft.	pénzügyi, számviteli és kontrolling csoportvezető
Micskey Gábor	BARANYA-VÍZ Zrt.	automatizálási részlegvezető
Nikházy Zsuzsanna	Északmagyarországi Regionális Vízművek ZRt.	kabinetvezető
Papp Ildikó	Duna Menti Regionális Vízmű Zrt.	önálló vagyongazdálkodási csoportvezető
Pintér Szabolcs	Fővárosi Vízművek Zrt.	üzemmérnökség-vezető
Rác Lászlóné	Fővárosi Csatornázási Művek Zrt.	számviteli és leltárellenőrzési csoportvezető
Renkő Ádám Gábor	BAKONYKARSZT Zrt.	műszaki osztályvezető
Sólyomné Kis Gyöngyi	Kaposvári Víz-és Csatornamű Kft.	műszaki adminisztrátor
Szabó Ágnes	Dunántúli Regionális Vízmű Zrt.	mérőkezelési főmunkatárs
Szabó István Péter	Északmagyarországi Regionális Vízművek ZRt.	üzemvezető
Tótváné Decs Anna	Zalavíz Zrt.	tisztítási csoportvezető
Varga Zoltán	Dunántúli Regionális Vízmű Zrt.	kiemelt elektronikai szerelő

A Magyar Víziközmű Szövetség által fiatal szakemberek számára kiírt **HAVAS ANDRÁS VÍZ ÉS INNOVÁCIÓS DÍJ**-ra 2020-ban 8 pályamű érkezett be. Az öttagú bírálóbizottság döntése alapján az alábbi lettek a díjazottak

- I. helyezett: **Szender Veronika**, Nemzeti Közszolgálati Egyetem Vítudományi Kar
- II. helyezett: **Czakó Dávid**, Szegedi Vízmű Zrt.
- III. helyezett: **Tolónics Edit**, VCSM Koncessziós Zrt. Szolnok

A következő oldalakon rövid interjú olvashatnak a Vízközmű Ágazatért Érdemérem, a Vásárhelyi Pál Díj és a Kvassay Jenő Emlékérem díjazottaival. Mindenki ugyanarra a három kérdésre válaszol. A díjazott életutakból mindannyian tanulhatunk, izgalmas és tanulságos olvasmány!

Bereczné Eszterhai Valéria

1. Mi volt a legfontosabb impulzus vagy motiváció az Ön életében a vízi közműves pálya irányába?

2. Pályafutásából mire a legbüszkébb?

3. Pályafutása során mi volt az az esemény, hiba, melyből tanult, és a következő nemzedéknek is a figyelmébe ajánlana?

1. Az első munkahelyemen, a Medicor debreceni gyárában közgazdasági munkaterületen és különböző vezetői szinteken töltött 21 éves pályafutás után kerültem a gazdasági igazgató hívására és a közös könyvvizsgálónk ajánlására a piaci körülmények között dolgozó nagyvállalattól a közszolgáltatói tevékenységű, önkormányzati tulajdonú nagyvárosi vízműhöz. Kihívást jelentett számomra az ipari tevékenység után a szolgáltatói szféra sajátosságainak megismerése. A versenyszférában szerzett tapasztalataimat 1-2 éven belül hasznosítani tudtam a vízmű szervezetfejlesztésének és gazdálkodásának 2000. évben elindult racionalizálásában.

2. Az előbbi gondolatot folytatva sikerként élem meg, hogy a társaság nyugdíjba vonult vezérigazgatójával, Ányos Józseffel és közvetlen munkatársaimmal gazdasági igazgatóként

csapatban dolgozva részese lehettem a Debreceni Vízmű Zrt. sikeres 20 évének, a stratégiai terve, küldetése megvalósításának: a felelős, szakszerű vagyongazdálkodás megteremtésének, a szolgáltatás minősége, a dolgozói juttatási rendszer és elkötelezettség fejlesztésének. Innováció jellemezte a társaság tevékenységét: leányvállalatokat alapítottunk gazdaságtalan tevékenységek kiszervezésével; korszerűsítettük a díjszerkezetünket, így teremtettük meg a fejlesztések forrását, a pályázatok önerejét; a biogáz-hasznosítással kiváltottuk a villamosenergia-költség egy részét, melyből értékesítünk is; a települési folyékony hulladék kötelező közszolgáltatásának bevezetésével a lakosság környezettudatosságát is megalapoztuk. Sikeresen pályáztunk az önkormányzatok felhívására nemcsak belföldön, hanem Románia magyar lakta településein is koncessziós szerződések keretében a víziközmű-szolgáltatás ellátására, szakmai tapasztalataink hasznosítására leányvállalatok alapításával. 2015. évtől az integráció keretében kezdeményező voltam abban, hogy 39 településsel bővüljön szolgáltatási területünk, javítottuk a tevékenységellátás műszaki feltételeit, az átvett dolgozók bérszínvonalát felzárkóztattuk, a bevételeinket ~2 Mrd Ft-tal növelve megőriztük a társaság nyereséges gazdálkodását az egyre nehezedő körülmények között is. A MaVíz Közgazdasági Bizottságának tagjaként 2001. évtől segítettem konferenciákon, a Benchmarking Klubban előadások tartásával, szakmai ajánlások, állásfoglalások kidolgozásával az üzemeltető társaságok jogszabály-alkalmazó munkáját, a MEKH-adatszolgáltatások tartalmi egyeztetését. Sikeresnek ítélem meg a Debreceni Vagyonkezelő Zrt. holdingszervezetén belüli szakmai érdekérvényesítő tevékenységemet is a controlling és a pénzügyi-számviteli feltételrendszer kialakításában. Szívesen osztom meg tapasztalataimat, tudásomat a fiatalabb munkatársaimmal és a vizes szakma gazdasági szakembereivel. A műszaki kollégákkal is eredményesen dolgoztam együtt a MaVíz-es projektekben. A családon belül is, remélem, sikerült átadnom a leányomnak, aki jogász, és a fiamnak, aki közigazdász, azokat az értékeket, amik engem is jellemeznek: szakmai

alaposság, szorgalom, kreativitás, határozott szakmai vélemény-nyilvánítás és őszinteség.

3. Én a pozitív dolgokra, eseményekre emlékszem, optimista vagyok. A sikerekért sokat kell tenni, szakmailag folyamatosan megalapozni, fejleszteni a tudást és a megoldásokat keresni. Találják meg az életükben azt a szakmai területet, ahol a munkát nem kényszerként, hanem lehetőségként élik meg mindennap a siker egy kis mozzanataként, és fejlesszék, ápolják emberi kapcsolataikat is a munkatársaikkal.

Csáki Attila

1. Mi volt a legfontosabb impulzus vagy motiváció az Ön életében a vízi közműves pálya irányába?

2. Pályafutásából mire a legbüszkébb?

3. Pályafutása során mi volt az az esemény, hiba, melyből tanult, és a következő nemzedéknek is a figyelmébe ajánlana?

1. Az, hogy az 1980-as évek végén megismerhettem két kiváló szakembert, Herczeg Gyulát és Lódi Ernőt (akik jelenleg is az Interex-Waga Kft. tulajdonosai), és az ő emberségük, alázatuk és a belém vetett bizalmuk fokozatosan felkeltette az érdeklődésemet és szeretetemet a víziközmű-szakma iránt. A kiváló emberi kapcsolatok mellett természetesen a Georg Fischer WAGA által fejlesztett, forradalmian új összekötő idom, a Multi Jointba vetett hit, a termék egyedülállósága és kiválósága szintén azt eredményezte, hogy minél elkötele-

zettebben higgyek a szakmában. Éppen emiatt már a kezdetektől célom volt, hogy igyekezzem „vízművesül” gondolkodni, hogy ne csak egy terméket akarjak értékesíteni, hanem igyekeztem a szolgáltatók igényeit a legteljesebb mértékig megismerni és azoknak – lehetőség szerint – megfelelni. Arra törekedtem, hogy ne pusztán üzleti kapcsolatom legyen a partnereimmel, hanem hogy teljeskörűen kiszolgálhassam őket mind termékek, mind szolgáltatások, mind innovatív fejlesztések területén. Büszkén mondhatom, hogy a szakmában eltöltött 26 évem során rengeteg jó barátot, kedves ismeróst szereztem, aki biztosan tudja, tapasztalta, hogy bármikor számíthat rám, cégvezetőtársamra és munkatársaimra is.

2. Több mindent is ki tudnék emelni, de hogy csak egy dolgot említsek, akkor talán a tavaly megkapott Víziközmű Ágazatért Érdemérmem emelném ki, melyet a MaVíz Vízipari Vezetősége javaslata alapján kaptam meg. Nagyon fontos számomra ez a kitüntetés, mert ez egy visszajelzés a szakmától a munkámról, tevékenységemről. Mindig is úgy gondoltam, hogy a lelkes, őszinte, kitartó és lelkiismeretes munka nem marad észrevétlen sem a szűkebb, sem a tágabb környezetben.
3. Az én hibám – ha lehet így mondani – az volt, hogy a szakma iránti lelkesedésemben rengeteg külföldi tanulmányúton, szakkiállításokon, többnapos rendezvényen voltam sorozatosan. Túl sok időt töltöttem a családomtól távol, és az akkor kamaszodó két fiammal, illetve két kicsi gyermekemmel, a feleségemmel – úgy érzem – keveset tudtam együtt lenni. Ma ezt másképp csinálnám. Bár ezt az időt már nem tudom visszahozni, most minden egyes percet megragadok, hogy elragadó kis unokámmal lehessenek. Őszintén mondhatom, hogy nagyon szoros már most a kapcsolatunk, és ez hatalmas örömmel tölt el engem is és a családomat is. Ebből okulva a következő nemzedéknek azt tanácsolnám, hogy becsüljék meg és szeressék a családjukat, és használjanak ki minden percet, amit a szeretteikkel lehetnek, mert ez mindennek az alapja.

Fábri Ágnes

1. Mi volt a legfontosabb impulzus vagy motiváció az Ön életében a vízi közműves pálya irányába?

2. Pályafutásából mire a legbüszkébb?

3. Pályafutása során mi volt az az esemény, hiba, melyből tanult, és a következő nemzedéknek is a figyelmébe ajánlana?

1. Amikor 10 éve részesévé válhattam a vízművesek világának, akkor vált egyértelművé, milyen hatalmas szaktudás, elköteleződés és nem utolsósorban felelősség van ebben az ágazatban, az ezt alkotó szakemberekben. A Humánpolitikai Bizottságban is folyamatosan az volt az indítatásunk, hogy meg kell ismertetni a fiatalokkal a víziközmű-szolgáltatás számtalan szakterületét, ahol meg tudják találni a számításukat. A szakmai motivációm mindig a humán erőforrás-gazdálkodási szakterület tényszerű, számszerű adatainak elemzésén kívül a terület érzelmi, pszichés oldala fontosságának és jelentőségének hangsúlyozása, valamint az ennek elterjesztésére vonatkozó törekvés volt.
2. A végrehajtott fejlesztési programok, a mindennapi működést standardizált módon támogató rendszerek bevezetése és alkalmazása, az igénykeltés a HR-szakterület szervezeti döntésekbe történő bevonására voltak a legfontosabb eredményeink. Igen, ezek a munkatársaimmal közös eredmények, az évek alatt folyamatosan formálódó csapatunké, azzal együtt, hogy a sok egyéni érdek összehangolása a szer-

vezet céljaival folyamatosan komoly kihívást jelent. A közös gondolkodás jellemezte a bizottsági munkánkat is, mellyel az érdekérvényesítésben fontos szerepünket kívántuk erősíteni. Az ebben szerepet vállalni kívánó HR-szakembereknek nagyszerű közössége alakult ki ezáltal, ami komoly ereje az ágazatnak.

3. Bármerre is vezet tovább az életutam, az ALFÖLDVÍZ-nél és az ebben a szektorban kialakult emberi, munkatársi kapcsolatok komoly értéket jelentenek számomra. Az együttműködést vinni kell tovább a szervezeti és ágazati érdekérvényesítésben egyaránt, amihez sok sikert kívánok a szakembereknek. Köszönöm a Víziközmű Ágazatért Érdememre való felajánlást és a díjat e célkövetés elismeréseként. Utolsó gondolatként fontos megosztanom, hogy a csapvíz fogyasztásának népszerűsítése az elveim részévé vált.

Szabó Istvánné

1. Mi volt a legfontosabb impulzus vagy motiváció az Ön életében a vízi közműves pálya irányába?

2. Pályafutásából mire a legbüszkébb?

3. Pályafutása során mi volt az az esemény, hiba, melyből tanult, és a következő nemzedéknek is a figyelmébe ajánlana?

1. Erre jól emlékszem, pedig több mint negyven éve történt. A megyei vízműveknél pénzügyi és számlázási osztályvezetőt kerestek, és egy ismerősöm szólt, hogy ez nekem való len-

ne. Nem kerestem állást, jól éreztem magamat a munkahelyemen, de kíváncsiságból elmentem. Elsorolták, milyen feladatokat kellene megoldani, és ez volt az az impulzus, ami miatt döntöttem, és elvállaltam, nem a vezető beosztás és a vele járó pénz. Ez huszonéves koromban történt, és folytatódott a következő évtizedekben: mindig újabb és újabb kihívások jöttek szembe, és én maradtam, hogy megbirkózzam velük.

2. Sokat gondolkoztam azon, mire lennék a legbüszkébb, de nem találtam ilyet. Munkatársaimmal az eltelt évtizedekben sok kisebb-nagyobb sikert értünk el, természetesen csapatban. Építettük a céget, terjeszkedtünk, díjakat nyertünk, fejlesztettünk. Elértem, amit a pályámon elérhettem, bizalmat kaptam, hogy az elmúlt hét évben vezethessem a NYÍRSÉGVÍZ Zrt.-t. De nem lehetek arra büszke, ami az utóbbi években történt, amikor az a „siker”, ha meg tudjuk őrizni korábbi eredményeinket, ám a továbblépés lehetőségei bezárultak. Bár örök optimista vagyok, és bíztam abban, hogy kedvezően változnak majd a működési feltételek, de ezt sajnos az aktív időmben nem érhettem meg. Így hosszú pályafutásom tanulságait sincs értelme megosztani a következő generációval, mert nem biztos, hogy jó tanács, hogy küzdjétek, tegyetek meg mindent azért az ügyért, amiben hisztek, mert – bár mi semmit sem értünk el – hátha nektek sikerül.

3. Pályafutásom alatt a sikerek mellett persze kudarcok is értek, ezeket gyorsan sikerült feldolgoznom. Nem vagyok az a sebnyalógató típus, ha valami nem vagy nem úgy sikerült, ahogy megterveztem, továbbléptem, kerestem más megoldást. Hosszú vezetői gyakorlatom során megszoktam, hogy a döntéseket jól elő kell készíteni, a lehetőségeket a munkatársaimmal meg kell vitatni, s ha van a sajátomnál jobb megoldás, arról hagyni kell magamat meggyőzni. Sokszor váltunk el esténként vezetőtársaimmal azzal, hogy erre még aludjunk egyet, aztán csináljuk. Én a munkamódszeremmel elég jól elboldogultam, de nem biztos, hogy másoknak is bevalna. Azért meg lehet próbálni.

Ritecz György

1. Mi volt a legfontosabb impulzus vagy motiváció az Ön életében a vízi közműves pálya irányába?

2. Pályafutásából mire a legbüszkébb?

3. Pályafutása során mi volt az az esemény, hiba, melyből tanult, és a következő nemzedéknek is a figyelmébe ajánlana?

1. Dunaföldváron laktunk, ott érettségiztem a helyi Magyar László Gimnáziumban. Dunaföldvár közvetlenül a Duna mellett épült település, Budapest és Baja között az egyetlen híd itt volt, amely összekötötte a Dunántúlt és az Alföldet. Rendszeresen ezen a hídon korzóztunk, a szabadidőnk nagy részét a Duna-parton töltöttük, nyáron fürödtünk a szigeten és a zöld zátonynál. A telek még olyan hidegek voltak, hogy teljesen beállt a Duna vize. Egy kőgáttal elzárt mellékágon tükörjég volt, ott hokiztunk az összeállt jégtáblákon, és – a bátrabb barátainkkal – még a Dunán is átmentünk. Így visszagondolva ez valóban életveszélyes mutatvány volt.

A Dunán még komoly menetrend szerinti személy- és teherhajó-forgalom volt, ott lófráltunk a hajóállomás körül, és vártuk a délután 5 órás „kofahajót”, mely szállította a zöldeket, gyümölcsöket a hajnali budapesti nagybani piacra. A hídon túlra nyúlt a várakozó lovas kocsik sora, amik 80 kilós, zsákkal levarrt kosarakban hozták a borsót, zöldbabot, majd a barackot, almát. Órákig tartott a rakodás, ha tehettük, kivártuk ennek végét és a hajó elindulását. Tolna megye nyári ifjúsági tábora Fadd-Domboriban volt egy

– akkor már elzárt – holtág mentén, ezt a helyet is nagyon szeretjük. Tulajdonképpen nem a vízi közműves szakmát ismertem meg, hanem a Dunát szerettem meg. Lakásunkban még nem is volt közműves vízbekötés, és a városban még a szennyvízcsatorna-hálózat sem épült ki.

Szüleim az átszenvedett államosítás után nehéz anyagi körülmények között neveltek bennünket, 4 gyereküket, így érettségi után szinte természetes volt, hogy a szomszédos városba, Dunaújvárosba iratkoztam be a Kohóipari Főiskolára, ahonnan egy év után tudtam átiratkozni Bajára – az akkor már nagyon jó hírű – Felsőfokú Vízgazdálkodási Technikumba. A főiskola és a kollégium közvetlenül a Sugovica partján épült, a vízparton sétáltunk be a városba és vissza, itt voltak a sportpályáink, a hidrológiai mérőgyakorlatok. Friss diplomásként – talán nem véletlenül – a váci székhelyű Dunakanyar Vízműveknél helyezkedtem el, majd a későbbiekben Nagymaroson építkeztem, a visegrádi várral szemben, ahol a hálózobánkból minden reggel csodáltam a Dunakanyart, a vár csodálatos panorámáját, a szentendrei szigetcsúcsot. Fürödtünk a Dunában, és ettük a Dunakanyar legjobb „halasánál” a sült hekket. Így visszagondolva tulajdonképpen a Duna szeretete sodort a vízi közműves pályára.

2. Dolgoztam állami tulajdonú, majd később önkormányzati tulajdonú vízműveknél. A '70-es évek elején gyorsultak fel a víziközmű-beruházások. Ahol a vízművek kiépültek, ott egyre több településen épült ki a szennyvíztisztítás és a csatornahálózat. A beruházásokhoz még igénybe kellett venni a lakossági erőforrásokat is, ez a víziközmű-társulatok közreműködésében történt meg. Üzemeltetői munkám mellett bekapcsolódtam a vízgazdálkodási társulati életbe is, közel két évtizedig a Vízgazdálkodási Társulatok Országos Szövetségének vízi közműves elnökhelyettese voltam. Megismerkedtem a vízi közműves társulatok területi vízgazdálkodási munkájával, a mezőgazdasági vízgazdálkodással, öntözéssel, a patakok fenntartásával, a belvízi csatornákkal, az árvízvédelmi létesítményekkel, a tározókkal. Egy évtizedig önkormányzati tisztségviselőként is foglalkoztam települé-

süzemeltetési feladatokkal, helyi politikával, így kézenfekvő volt, hogy a rendszerváltást követően önkormányzati oldalon részt vegyek a megyei nagy víziközmű-szolgáltató cégek lebontásában, a helyi kis üzemeltetők megszervezésében, az állami víziközmű-vagyon önkormányzati tulajdonba adásában. Később a Pest megyében megalakult, közel 40 kis üzemeltető szervezetet egy szakmai szövetségbe tudtuk összefogni, segítve az indulásukat, majd mintegy két évtizedes működésüket. Azt mondhatom, hogy a kis üzemeltető szervezetek létrehozására és annak bizonyítására, hogy ezek életképesek, és el tudják látni a feladatukat, vagyok a legbüszkébb.

Talán az élet fintora, hogy a 2011. évi jogszabályváltozásokat követően a fordított irányú átszervezésben is részt vettem, nekünk sikerült az országban a legnagyobb integrációt végrehajtani. A kibővített DAKÖV Kft.-vel Pest megye több mint 60 településének területén megszereztük az üzemeltetési jogot, és a korábbi kis üzemeltetőkből egy tökeerős, 500 főnek munkát biztosító, több mint évi 6 milliárdos árbevételű céget sikerült létrehozni és működtetni. Talán így teljes a kép, mindkét irányú átszervezésben sikeresen tudtam közreműködni.

3. A szakmai érvényesülésnek sok buktatója van. A gondok leküzdéséhez megfelelő politikai háttér szükséges. A pénz nem hullik az égből, nem lehet várni a „sült galambot”, pályázni kell, lobbizni, ha kidobtak az ajtón, visszamenni az ablakon, és nem hagyni, hogy legyőzzenek. Sokszor hosszú éveket veszítettünk, csúsztak beruházások, mert nem azon az ajtón kopogtattunk, ahol kezelték a pénzcsoportokat.

Tóth Gergely

1. Mi volt a legfontosabb impulzus vagy motiváció az Ön életében a vízi közműves pálya irányába?

2. Pályafutásából mire a legbüszkébb?

3. Pályafutása során mi volt az az esemény, hiba, melyből tanult, és a következő nemzedéknek is a figyelmébe ajánlana?

1. Az időben vissza kell mennünk 1974. augusztus 8-ig, mert akkor léptem be a Bácsvíz Zrt. jogelődjéhez, az Észak-Bács-Kiskun Megyei Vízművekhez. Fiatal szakemberként több lehetőség közül is a vízművet választottam, mert akkor már a városban jó híre volt a vállalatnak a fizetések színvonalát illetően is, és amikor arra jártam, azt láttam az utcáról, hogy mindig rendezett, szépen karbantartott telephelyek vannak a kerítésen belül.

A másik, ami motivált, hogy egy belső munkatárssal, Varga Istvánnal egy baráti beszélgetés során felmerült, hogy lenne lehetőség munkát vállalni. A cég akkori profiljába még beletartozott a magas- és mélyépítési tevékenység is. Jelentkeztem, és ajánlatukat elfogadva felvettek az Építési Főmérnökségre.

2. Erre a kérdésre egy mondatban ilyen hosszú, egy helyen töltött munkaidővel a hátam mögött nem lehet válaszolni. Az itt eltöltött időmet több szakaszra lehet bontani. Előljáróban azt tudni kell rólam, hogy a monotóniát nagyon rosszul tűröm. Amikor felvettek, az építési üzem magas- és mélyépí-

tési gépészeti berendezéseivel kellett foglalkoznom, de már igen hamar kiderült, hogy a gyártástervezői végzettségemet is tudom hasznosítani. A mélyépítési műtárgyak gyártása is a profiljába tartozott ugyanis a cégnek, és a beton műtárgyak öntőformasablonjainak utángyártása, tervezése és gyártása is a munkám része volt. Itt ebből a két évtizedből a legbüszkébb arra vagyok, hogy részese lehettem a város néhány nevezetességének vízmű általi felépítésében. A teljesség igénye nélkül felsorolok néhányat: Kodály Intézet; Kerámia Stúdió; Játékház; Vásárhelyi iskola, óvoda, bölcsőde; SOS Gyermekfalu; Benkó Domb Szabadidőközpont; 100 lakás a vízműdolgozóknak; II-III. sz. vízműtelep, és még sorolhatnám a víziközmű-nagyberuházásokat is.

A munkám második nagyobb szakasza Kecskemét város tiszta, egészséges vízzel való ellátásával és az ellátás jelentős fejlesztésével és korszerűsítésével telt. Az első egy-két évben meg kellett tanulnom ezt a szakmát is, mert hiába voltak gépészeti ismereteim, az ivóvízellátás ennél sokkal több. A cég anyagi lehetőségei 1993-ban megengedték, hogy merjünk nagyokat álmodni, és a technikai lehetőségek is adottak voltak már akkor a világban ahhoz, hogy automatizáljuk folyamatainkat. Egy tanulmányterv elkészülte után saját kiviteli tervezésben és kivitelezésben országos szinten is figyelemre méltó, teljesen automatizált üzemeket hoztunk létre. Aztán eltelt közben körülbelül húsz év, persze nem eseménytelenül, mert az üzemeltetés és a másik nagy, talán a legnagyobb büszkeségem, a fiatalok oktatása, tanítása és az ismeretterjesztés a tiszta ivóvíz fontosságának kiemelésével továbbra is folyt. Amire ebben a szakaszban igazán büszke lehetek, az a körülbelül harminc sikeres diploma, aminek a külső konzulense voltam.

2014-ben újabb fontos feladat kezdődött, mert az EU-s KEOP „Kék Vízzel” program keretén belül több mint 9 milliárd forintból teljes felújításon esett át a régió jó néhány vízi közműve. Ez egy kemény szakasza volt az életemnek, mert nemcsak üzemeltetnem kellett ebben a rendkívüli helyzetben, hanem szakmai segítségre is szükség volt az új technológiák beüzemelésénél.

A munkám harmadik, legrövidebb, utolsó szakasza a vízszolgáltatási ágazat üzemfenntartási feladatainak irányítása 58 településen. A feladat nem volt könnyű, mert előtte nem volt ilyen munkakör, és létre kellett hozni azokat az irányítási struktúrákat, melyek a hét üzemmérnökséget összefogták, és azonos elvek szerint működtették a fenntartási feladatokat. Ennél a beosztásomnál talán arra vagyok a legbüszkébb, hogy sikerült ezeknél a területileg is nagy és önálló feladatokat végző csoportoknál is elterjeszteni a korszerű terotechnológiákat úgy, hogy az ehhez szükséges képzések, műszerek és szerszámok is rendelkezésre állnak.

3. Az az ember, még inkább az a vezető, aki azt hiszi magáról, hogy tévedhetetlen, az súlyosan téved! Munkatársaimnak, gyakornokaimnak mindig azt mondtam, amikor ez szóba került, hogy én nagyon örülnék, ha a döntéseim 70-80 százaléka helyes lenne, ebbe beleértve a csak igen/nem válaszokat és az ennél sokkal nagyobb súlyú, emberek sorsát befolyásoló és anyagi vonzatú döntéseket is. Ezt tudomásul kell venni, és a téves döntéseket elismerni azonnal, és tanulni a hibákból, de nem szabad, hogy ez frusztráljon a következő döntések meghozatalánál.

A másik, ami ennél sokkal nehezebb, az a személyiségből fakad: nehéz leküzdeni a vehemenciát egy-egy kemény tárgyalás közben, de az önuralmat gyakorolni kell.

Ami számomra a legnagyobb negatív tanulság, az a munka-család egyensúlyának helyes megválasztása. Mivel mindkettő fontos, 45 év munkával töltött idő után azt üzenem a következő generációknak, hogy a család a legfontosabb!

Makó Magdolna

1. Mi volt a legfontosabb impulzus vagy motiváció az Ön életében a vízi közműves pálya irányába?

2. Pályafutásából mire a legbüszkébb?

3. Pályafutása során mi volt az az esemény, hiba, melyből tanult, és a következő nemzedéknek is a figyelmébe ajánlana?

1. Élelmiszer ágazaton szerzett vegyészmérnöki alapdiplomám megszerzése után állást kerestem. Az FCSM keresett vízvédelmi előadót elsősorban élelmiszeriparból származó szennyvizek ellenőrzéséhez, melyhez elengedhetetlenül szükség volt az élelmiszeripari gyártási technológiák ismeretére. Tetstett a feladat, nagy lelkesedéssel kezdtem dolgozni. Sokat tanultam akkori kollégáimtól, és nem utolsósorban megismertem a szennyvízzel kapcsolatos szakmai elvárásokat. Többet is szerettem volna tudni a vízminőség-védelemről, ill. a szennyvízelvezetésről, -kezelésről, -tisztításról, ezért később a vállalat segítségével környezetvédelmi szakmérnöki diplomát szereztem vízminőség-védelmi ágazaton. Akkoriban még gyermekcipőben járt a szennyvízkibocsátások vizsgálata, ezért nagyon sok fontos téma fejlesztésében, ill. szakmai megalapozásában is részt vehettem. Ilyen volt a közcsatornába vezetett ipari eredetű szennyvizek vizsgálati módszereinek fejlesztése, az iparban alkalmazott előtisztító berendezések minősítése, hatásfokuk javítása, nagy szervesanyag-tartalmú veszélyes hulladékok ártalmatlanítási lehetőségeinek vizsgálata szennyvíztisztító telepeken, kárel-

hárítási tervek elkészítése a teljes fővárosi rendszerre, ill. az önkontrollrendszer fejlesztése.

2. Szerencsés vagyok, mert a legtöbb munkámat siker koronázta. Az elképzeléseim alapján szervezhettem meg a Fővárosi Csatornázási Művek környezetvédelmi tevékenységét, amely a mai napig alapja a tevékenységünknek. Az ország egyik legnagyobb szennyvízes laboratóriuma kialakításának, megvalósításának lehettem részese. Közel húsz esztendeje felügyelem, tervezem, vezetem a társaság Integrált Irányítási Rendszerét. Büszkeséggel tölt el, hogy olyan rendszert alakítottunk ki, amely a vállalatirányítási tevékenységet meghatározó mértékben segíti, támogatja.

Kutatás-fejlesztési munkám során több kutatási hellyel, intézettel, egyetemmel is kapcsolatba kerültem a társaságnál éppen folyamatban lévő kutatási feladatok kapcsán. Nagyon sok diákot volt szerencsém bevezetni a szennyvízhez kapcsolódó munkákba, felkeltve az érdeklődésüket a pálya szépsége iránt. Számosan közülük a szakmán belül maradvam már tudományos fokozatot is szereztek. Nagy élmény, amikor egy-egy diákom doktori védésén részt vehetek, és osztozhatok a sikerében. Jó érzéssel tölt el, hogy komoly szakmai beszélgetéseken vitathatom meg régi tanítványaimmal a jelenkor szakmai kérdéseit, és élvezhetem elméjük csillogását. Talán emiatt a SZIE és a BME – mint alapdiplomát adó egyetemem – címzetes egyetemi docensi címei a legkülönlegesebb elismeréseim. 2010-ben, illetve 2016-ban adományozta a címeket a SZIE rektora, ill. a BME Biomérnöki Kar dékánja.

Az évek során több szakmai szervezetnél (MHT, MAVZ, MASZESZ) vállaltam társadalmi munkát. Pályafutásom során mindig nagy hangsúlyt fektettem a környezetvédelmi felelősségvállalás és a környezettudatos környezetvédelem eszméinek terjesztésére.

Munkámat először Pro Aqua Emlékéremmel ismerte el 2016-ban a szakma, majd 2020-ban kaptam meg a Kvassay Jenő Emlékérmet, mely, ismervén a névadó szakmai kiválóságát, igen nagy megtiszteltetés számomra.

3. Az élet másból sem áll, mint folyamatos tanulásból, melyre az elkövetett hibák, eredménytelenségek hívják fel alapvetően a figyelmet. A munkában töltött esztendőik során tapasztaltam, hogy a szakmai tudás nagyon fontos a környezetet érintő terhelések csökkentésében, de jogi ismeretek nélkül sajnos nem lehet célt érni. Ezért – szintén a vállalat támogatásával – jogi szakokleveles képzésre iratkoztam be, melynek elvégzése 40 évesen bizony kemény kihívást jelentett. Az ELTE-n szerzett tudást azóta is biztos alapként használom a munkámban. A technika és a tudomány fejlődése rengeteg új lehetőséget teremtett az utolsó emberöltő alatt. Képesnek kell lenni az új ismeretek szintetizálására, nyitottnak kell lenni az interdisciplinális ismeretekre, sőt az egyes iparágak szakértelmének, újításainak átvételére is a saját szakterületünkre.

Mártonné Czihat Katalin

1. Mi volt a legfontosabb impulzus vagy motiváció az Ön életében a vízi közműves pálya irányába?

2. Pályafutásából mire a legbüszkébb?

3. Pályafutása során mi volt az az esemény, hiba, melyből tanult, és a következő nemzedéknek is a figyelmébe ajánlana?

1. Középkorban a kötelező nyári szakmai gyakorlataimat a Csepel Autógyár különféle technológiai laboratóriumaiban töltöttem (a 80 éves végén; majd a 90-es évek elején felszámolták az autógyárat). A szakmai gyakorlatokon a terület vezetői betekintést engedtek munkájukba, a laboratóriumi

gyakorlat során aktívan részt vehettem a munkában, a problémák feltárásában. Kaptam érdekes, számomra kihívást jelentő feladatokat, amiket ha sikerült jól elvégezni, igazi sikerélmény volt. Így számomra egyértelmű volt, hogy a középiskola elvégzése után itt szeretnék dolgozni. Vegyipari szakközépiskolában érettségiztem, az érettségi vizsgák után a Csepel Autógyárban helyezkedtem el, rövid kis kitérőt követően felvettek a szennyvíztisztító telep laboratóriumába. Akkoriban épült a gyár területén a szennyvíztisztító telep, ahol a gyárterületen és a környező intézményekben keletkezett kommunális szennyvíz tisztítása, valamint a gyártási technológiák során keletkezett ipari szennyvizek kezelése, gyűjtése, elhelyezése volt a feladat.

A laboratóriumban a tisztított (befogadóba bocsátott) szennyvíz ellenőrzése mellett a szennyvíztisztító műtárgyak megfelelő működésének ellenőrzése volt a fő feladat. A legnagyobb problémát a gyár területén működő galvanizálók, az edzőműhelyekben keletkezett ipari szennyvizek okozták.

A szennyvízlabor vezetőjeként és a vállalat környezetvédelmi csoportjának vezetőjeként feladatom lett a keletkező hulladékok nyilvántartása, elsősorban közreműködés egy ipari szennyvízbefogadó létesítésének kialakításában, ahol a különféle keletkezett ipari vizeket, azok kezelését követően a keletkezett zagyvizeket sűríteni, vízteleníteni, majd deponálni kellett. A feladat sok kihívást jelentett, sokat kellett tanulnom, hogy felnőjek a feladathoz, és sok csatát kellett megvívnom a feladat teljesítése során.

Ekkor határoztam el, hogy továbbtanulok, közben férjhez mentem, két csodás gyermekem született, és lakóhelyet váltottunk.

Lakóhelyváltás miatt kerestem közelebbi munkahelyet, de nem volt kérdéses számomra, hogy a vízi közműves pályán szeretnék a továbbiakban is dolgozni. Szerencsémre a Fővárosi Vízművek ráckevei vízkezelőművének technológiai laboratóriumába laboratóriumvezetőt kerestek. Azóta is (1988-tól) az FV-nél dolgozom.

A szennyvízes kezdet után az ivóvízes terület egy kicsit más jellegű feladatokat jelentett, de itt is sok izgalmas és ki-

hívást jelentő feladattal találkoztam. Ha a megoldásukban közreműködve egy kicsit is hozzájárultam a fogyasztók biztonságos ivóvízellátásához, az jó érzéssel tölt el.

2. Amire a legbüszkébb vagyok? Erre nagyon nehéz a válasz, nagyon sok olyan feladatban vettem részt, amely mind büszkeséggel tölt el, ezek közül néhány:

– Részt vehettem 1995–1996-ban az épülő csepeli vízkezelő műnél a vízkezelési technológia kialakításában, az adatszolgáltatásban a kivitelező részére, együttműködhettem a technológia ellenőrzési rendjének kialakításában.

– A laboratóriumunk 2004 óta akkreditált. Közreműködhettem laboratóriumunk minőségirányítási rendjének kialakításában. Az akkreditált státuszunk közel 17 éve folytonos, a folyamatosan változó rendeleteknek, szabványoknak megfelelően.

Azt hiszem, amire a legbüszkébb lehetek, hogy hozzájárulhatok ahhoz a munkához, ami több mint kétmillió ember egészséges ivóvízhez jutását teszi lehetővé.

3. Az első munkahelyemen történt, hogy kezdő technikusként az eltérő szakmai véleményemért nem álltam ki, mert nem bíztam eléggé magamban, mivel nem volt sok-sok éves tapasztalatom.

A folyamatos tanulás és a tapasztalatok gyűjtése nagyon fontos, bármely területén dolgozik valaki a víziközmű-szolgáltatásnak, ami egy szerteágazó, összetett rendszer. Ki kell tekinteni a saját szűk szakterületünkön kívülre, hogy összefüggésében lássuk a rendszert, mert úgy tudunk munkánkkal beleilleszkedni és annak részese lenni. Mindig bízunk önmagunkban, a munkatársakkal szemben kellő tisztelettel, de bátran vállaljuk mindig a véleményünket, ha azt szakmai tudás és tapasztalat is alátámasztja.

Megjelent a Vízipari Tanulmány frissített kiadása

A Vízmű Panoráma (4/2020. számában) számolt be arról, hogy megjelent az a hiánypótló tanulmány, amely keretbe foglalta azon vállalkozásokat, amelyek értékesített termékeik és nyújtott szolgáltatásaik révén meghatározó szereplői a hazai víziközmű-ágazatnak. A MaVíz felkérése alapján a KPMG Tanácsadó Kft. által készített, Helyzetfelmérés a hazai víziparról című tanulmány a 2014–18 közötti időszakot alapul véve vizsgálta meg a vízipari vállalatok gazdálkodási, munkaerő-piaci mutatóit, külön figyelemmel az időszak közműberuházásaira és a kifejtett exporttevékenységre. A tanulmány egyúttal összefoglalta és javaslatot is tett az ágazat előtt álló kihívásokra. Ezúton tájékoztatjuk a MaVíz-tagszervezeteket, hogy a KPMG Tanácsadó Kft. frissítette a tanulmányt a vállalatok 2019. évi adataival. A frissített második kiadás az alábbi linken érhető el:

http://www.maviz.org/fogyasztoi_hir/vizipari_agazati_tanulmany